

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖται δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ παραίτησις τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ.

Κουμουνδούρου ὑπῆρξεν ἀντικείμενον πολιτικῆς συζητήσεως κατὰ τῶν λήξαντων καὶ τὴν τρέχουσιν ἐβδομάδα. Ἐνεκα ταύτης ἐξηχθήσαν πολλὰ γινώμαι καὶ πολλὰ ἐλέγχθησαν περὶ τῆς θέσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἰνὲς ὑποστήριξαν ὅτι, ἔνεκα τῆς παραίτησεως τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὑπῆλθον δυσaréσκειαι εἰς τινὰς στρατιωτικοὺς βουλευτάς οἵτινες ὠρέγοντο νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ εἰς δεκαπεντάδα περίπου ἄλλων βουλευτῶν οἵτινες ἀξιοῦσι τὴν ἰδρύσιν τῶν Πρωτοδικείων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἣν ὁμοῦς δυσκολεύεται, ὡς σήμερον ἔχουσι τὰ πράγματα, νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ κυβέρνησις, μάλιστα μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τῶν 41)2 ἐκατομμυρίων. Αἱ δυσaréσκειαι δὲ αὗται ἐνδέχεται νὰ ἐκδηλωθῶσι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου προέδρου τῆς βουλῆς καὶ τότε πιθανὸν ἢ θέσις τῆς κυβερνήσεως νὰ ὑποστῇ κλονισμόν· εἰς ταῦτα δὲ προστίθεται καὶ ἡ ἀκάθεκτος ἐπίθεσις τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὅστις, βρῆρας φέρων τὴν ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἐξαγχαττικὴν παραίτησιν τοῦ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἀποκαλύψεις αἵτινες πολὺ θὰ ἐξάψωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ θὰ διαθέτωσιν αὐτὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ὅλως οἰκογενειακὴν ταύτην συζητήσιν τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τοὺς ἄλλους συναδέλφους τοῦ, οὔτε ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμεν ποίου εἶδους εἶναι αἱ ἀποκαλύψεις, αἵτινες θὰ καταπλήξωσι τὴν κοινὴν γνώμην, διότι ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ ὑπουργοί, καὶ μάλιστα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ θάρρους τοῦ κ. Κ. Κουμουνδούρου, οφείλουσιν οὐχὶ δταν ἀπομακρυνθῶσιν ἐκ τῆς ἐξουσίας νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸν λαὸν διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν σκανδάλων ἀφορόντων τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὅταν διαχειρίζονται τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν αὐταπάρησιν νὰ πράξωσι τοῦτο. Διότι μέχρι σήμερον, κατὰ γενικὴν συνήθειαν, ὅλοι στρέφονται πρὸς τὸν λαὸν δταν ἐκπέσωσι τῆς ἐξουσίας, οὐδεὶς δὲ πρὸ τούτου. Ὁ δὲ ὁργανισμὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι κατὰ τὸν κ. Κουμουνδούρον ἡ ἀφορμὴ τῆς παραίτησεώς του καὶ οὐχὶ τὸ ἐλλείμμα τῶν ἐκατομμυρίων. Ἐπὶ μῆνας ἤδη διεσάλπίζετο ἡ πέτρα αὕτη τοῦ σκανδάλου εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων καὶ αἱ ὑποκρυπτό-

μεναι διαφωνοῦν μεταξὺ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ὥστε ὁ ὁργανισμὸς τοῦ στρατοῦ ἀπετέλει τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ οὕτως τὰ συμφέροντα καθ' ἑκάστην καταπατοῦνται καὶ ἐξασθενίζονται χωρὶς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐκεῖ ὅπου κινδυνεύει καὶ φθίνει ἡ κυριώτερα δύναμις τοῦ ἔθνους. Τί θέλομεν τοὺς ὁργανισμοὺς τοῦ στρατοῦ δταν δὲν ἔχομεν στρατόν; τί θὰ κάμωμεν τὸν στρατὸν ἀπὸ ἀφήσωμεν νὰ ἐξασθενίσῃ ἐντελῶς ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπεροχῇ ἡμῶν; Τοῦτο δὲ λέγομεν διότι δὲν εἴμεθα ἰσχυρὰ δύναμις νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν θέλησιν ἡμῶν διὰ τῶν ὀπλῶν. Ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ σύνταξις τῆς χώρας πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ οὔτε πρέπει νὰ λαμβάνηται ὡς βᾶσις ἡ στρατιωτικὴ σύνταξις ἄλλων Κρατῶν. Ἄλλως τε ἐπιστάθης ἦτο ἡ διαφωνία τοῦ κ. ὑπουργοῦ πρὸς τὸν Διάδοχον περὶ τοῦ τίς ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ, ὁ Διάδοχος ἢ ὁ ὑπουργός, διότι καὶ σήμερον ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι ὁ Βασιλεὺς. Ἐὰν δὲ ὁ Διάδοχος ζητεῖ τὴν ἀρχηγίαν δι' ἑαυτὸν πολὺ τὸν τιμᾷ διότι ἀποδεικνύει ὅτι θέλει κατὶ καλὸν νὰ πράξῃ καὶ πρέπει νὰ δοκιμάσωμεν καὶ τὴν ἐνεργὸν αὐτοῦ ἐν τῷ στρατῷ δύναμιν. Ἄλλως τε στρατὸς καὶ οὐδὲν ἄλλο θὰ καταρτισθῇ καὶ θὰ τελειοποιηθῇ μόνον δταν θέλῃ ὁ Βασιλεὺς. Ὁ δὲ Διάδοχος εἶναι ὁ μέλλων Βασιλεὺς τοῦ ἔθνους καὶ ἔχει ἀπὸ τοῦδε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ ἐκεῖ ὅπου κρίνει ὅτι ἡ ἐργασία του δύναται νὰ ὠφελήσῃ.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

τῇ 28 Δεκεμβρίου 1899

Οἱ ἐν Ἡπείρῳ ἀρχιερεῖς.—Γὰ σχολία.—Ἡ πεπατημένη δόξα.—Ἡ εἰσαγγελία τῶν—Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων.

Ἐλθῆς ἤδη καὶ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἥπειρον προσετέθη καὶ μία σταγὼν χρόνου ἥτις οὐκ ὀλίγα γεγονότα σημαντικὰ ἀφῆκε καθ' ὅλην τὴν περίοδον, περὶ ὧν οὐχ ἡμῶν ἴδιον... ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναχρονίσωμεν γεγονότα τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἡπείρου. Ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον εἰσὶ τὰ μόνᾶ ἡμῶν μέσα δι' ὧν ἐλπίζομεν νὰ ὀρθοποδήσωμεν καὶ περὶ ὧν οὐκ ὀλίγους χάρτης καὶ μελάνη, οὐκ ὀλίγα ἐπιχειρήματα καὶ ἀλήθειαι ἐλέγχθησαν, ἀνεπτύχθησαν καὶ εὖρον ἡμῶς εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν.—Ἐκ τῶν τεσσάρων Ἀρχιερέων καθ' ὧν αἱ ἐπαρχίαι αὐτῶν ἡγεῖραν, παράπονα δύο ἐστάλησαν εἰς ὑπερῶραν ὁ τέως Δρυϊνουπόλεως Γρηγόριος καὶ ὁ τέως Νικοπόλεως Ἰατρουδάκης, εἰς, ὡς ὑπεργήρως ἔθεωρήθη, ὡς ἀπόμαχος ὁ Βελλᾶς Βασιλεὺς καὶ ὁ τέταρτος, εἰσέτι, εἶναι ὑπόδικος ὁ Βελαγράδων Δωρόθεος.—Ἄντ' αὐτῶν διωρίσθησαν ἕτεροι εἰς οὓς τὸ πλήρωμα πολλὰς τὰς ἐλπίδας στηρίζει καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θέλουσιν ὀδεύσει τὴν πεπατημένην. Καὶ ὁμοῦ μετὰ λύπης παρατη-

ροῦμεν ὅτι «ἐν ἐμάθομεν ὅτι οὐδὲν ἀπεμάθομεν». Σκοπὸς τῶν Ἀρχιερέων ἡ ἀργυρολογία, σκοπὸς τῶν ἰσχυρῶν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ μικροφιλοτιμιῶν. Οὐδὲν τὸ γενικὸν καλόν, οὐδὲν τὸ συστηματικόν. Ἀρχιερεὺς τις νέος τὴν ἡλικίαν, ὡς πρῶτον μέλημα ὑπὲρ τῶν σχολείων ἔσχε τὴν φορολογίαν τῶν διδασκάλων. Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπήλλαξε τὸν διδάσκαλον φόρου ἐπιτηδεύματος, τὸ ἔθνος καὶ ἡ Μητὴρ Ἐκκλησία ἐνταῦθα ἔχει τὰς ἐλπίδας καὶ ὁμοῦς οφείλουσιν οἱ γλίσχρους καὶ πενιχρῶς ἀμειδόμενοι διδάσκαλοι νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν Δεσπότην φόρον ὑποτελείας ἄλλως ἐν τακρίον καὶ ὁ διδάσκαλος, ὁ ἀρνηθεὶς νὰ πληρώσῃ, καταγγέλλεται ὡς ἐργαζόμενος κατὰ τοῦ καθεστώτος.—Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόγραμμα ἐνὸς φερέλπιδος Ἀρχ. Παρ' οὗ ἡ ἐπαρχία του πολλὰ τὰ καλὰ ἐλπίζει καὶ ἠλπίζει. Πρόγραμμα τῶν σχολείων, ποιότης τῶν διδασκάλων, ἀνεπάρκεια μισθοῦ ὅλα ἐν Καρὸς μοίρα καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν διατὶ τόσον αἱ προπαγάνδαι προοδεύουσιν καὶ διατὶ τὸ μέλλον ἀνήκει δυστυχῶς εἰς ἄλλας φυλάς—διότι οἱ διδάσκαλοι ἀμείβονται, ὀδηγοῦνται τίνες νὰ ἐμπνεύσωσιν ἀρχὰς καὶ ἐκατομύρια ὅλα ἐξοδεύουσιν ὅπως κερδίσωσι ἓνα προσηλῆτον.—Ταῦτα ἐν γε τῷ παρόντι.—Ἄν ἐντεῦθεν ἐσμέν ἀπογοητευμένα, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ θίξωμεν ἐν ἄλλο ζήτημα ὅπερ καθ' ἡμᾶς λίαν ἐξυπηρετεῖ τὰ ἀμοιβαία συμφέροντα τῶν δύο γειτονικῶν χωρῶν. Ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων μία μόνη ἀτμοπλοικὴ εἰσαγγεῖα ὑπῆρχε διὰ τὴν Ἡπείρον τὸ αὐστριακὸν Λοῦδ.—Δι' αὐτῆς ἡ Ἡπείρος ἔστελλεν εἰς τὴν Ἀλδοπάτην τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα, δι' αὐτῆς καὶ τὰ ἐδέχετο πληρόνουςα δι' ἑκαστον ἄτομον εἰς τὴν τρίτην θέσιν, τὸ κατάστρωμα, δύο λίρας καὶ ἐν τέταρτον λίρας.—Δι' αὐτῆς ἐγένετο ὅλον τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, δι' αὐτῆς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν καὶ ἡ Τεργέστη ἡ ὠρμία πόλις τοῦ Ἀδριατικοῦ χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη τῆς Ἡπείρου. Πόσον ὠφελήθη διὰ τὸ μονοπώλιον τοῦτο ἡ Αὐστριακὴ αὕτη εἰσαγγεῖα, ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰ βιβλία αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πείσμα καὶ τὴν ὑποβίβασιν τοῦ ναύλου, ἀφ' ὅτου τὸ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς εἰσαγγεῖας τοῦ Τζῶν, ἔγνω νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν γραμμὴν τῶν Ἀγ. 40.—Ὁ ναῦλος διὰ Κ)πολιν ὑπεβιβάσθη εἰς δύο μετζίτια, τὸ ἀτμοπλοῖον τὸ ἀναχωροῦν ἐκ Κ)πόλεως προσεγγίζει εἰς Ἀγίου 40 καὶ ὁμοῦς χάρις εἰς τὰς περιποιήσεις τῶν πλοίαρχων τῆς εἰσαγγεῖας Τζῶν, χάρις εἰς τὰ μέτρα τῶν διευθυνόντων τὰ τῆς εἰσαγγεῖας ταύτης, χάρις εἰς τὸ ὁμόγνωστον καὶ περιποιητικὸν τῆς ὑπαλλήλιας, οἱ Ἡπειῶται ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας συγκοινωνοῦσι μετὰ τοῦ ἐξω κόσμου διὰ τῆς εἰσαγγεῖας Τζῶν καὶ οὕτω ἤρθη τὸ μονοπώλιον τῆς μετὰ τοῦ ἐξω κόσμου διὰ τῆς εἰσαγγεῖας Λοῦδ.—Οἱ Ἡπειῶται διὰ διαγωνισμοῦ ὠφελοῦνται ὀλικῶς καὶ ἡ εἰσαγγεῖα ἐκμεταλλευσμένη τὴν γραμμὴν Ἀγ. 40—Κων)πόλεως ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἡπείρον ἐθνικῶς καὶ ἡθικῶς καὶ λίαν ὠφελείται χρησιμεύουσα ὡς μέσον καὶ ἐμπορίου τραπεζῶν χιλιάδων Ἡπειρωτῶν. Τοιαῦτα ἔργα δὲν ἐπιδέχονται σχολία. Τὸν δίκαιον ἀπονέμοντες ἔπαινον εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ τῆς Εἰσαγγεῖας Τζῶν ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν δὲ τὴν λυσίτελῃ ἐξυπηρετήσιν τῶν Ἡπειρωτικῶν συμφερόντων καὶ ἔχομεν δὲ ἐλπίδα ὅτι πρὸς πραγματικὴν καὶ λυσίτελεστέ-

